

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku M. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w [...]
o wcześniejszą emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2005 r.,
kasacji wnioskodawczynie od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 grudnia 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] wyrokiem z dnia 16 grudnia 2005 r. oddalił apelację ubezpieczonej M. S. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 19 sierpnia 2004 r., którym oddalone zostało jej odwołanie od decyzji Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w [...], wstrzymującej – po ponownym rozpatrzeniu uprawnień - wypłatę emerytury przysługującej w związku z koniecznością sprawowania osobistej stałej opieki nad dzieckiem.

Pełnomocnik ubezpieczonej wniósł kasację opartą na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi specjalnej opieki (Dz.U. Nr 28, poz. 149 ze zm.), wnosząc o uchylenie

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny.

Konieczność przyjęcia kasacji do rozpoznania skarżący uzasadniał potrzebą rozstrzygnięcia zagadnienia, „czy dopuszczalne jest wydanie decyzji przez ZUS o uchyleniu prawomocnej decyzji tego organu na podstawie orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak schorzenia u dziecka, którego rodzic nabył prawo do wcześniejszej emerytury, jeżeli orzeczenie to wydane zostało po uchyleniu decyzji o jej przyznaniu i odmowie świadczenia, czy zatem wznowienie postępowania na podstawie art. 114 ustawy o FUS mogło wywołać negatywne skutki prawne, jeżeli podstawą jego wydania były jedynie wątpliwości organu co do stanu zdrowia dziecka”.

Rozważając podstawy uzasadniające przyjęcie lub odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 393 k.p.c., jeżeli zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty nie narusza prawa ani nie zachodzi nieważność postępowania (§ 2), Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, gdy w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (§ 1).

W sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 2 k.p.c. Potrzeba wyjaśnienia treści wskazanego w kasacji przepisu upadła w związku z uchwałą z dnia 5 czerwca 2003 r., III UZP 5/03 (OSNP 2003 nr 18, poz. 442), w której Sąd Najwyższy wprawdzie uznał za oczywistą niedopuszczalność ponownego ustalenia prawa do świadczeń z tej tylko przyczyny, że organ rentowy w wyniku ponownej oceny dowodu uzna go za niewiarygodny, lecz jednocześnie wskazał na dopuszczalność wszczęcia postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach po ujawnieniu przez rentowy okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji przyznającej świadczenia, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli w wyniku

pominięcia takich okoliczności zostanie przyznane świadczenie, do którego prawo nie istniało, osoba pobierająca świadczenie nie może powoływać się na wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadę zaufania do państwa. Ochrona praw nabytych nie obejmuje bowiem praw, które zostały nabyte niesłuszenie.

W związku z tym Sąd Najwyższy, po rozważeniu przesłanek określonych w § 1, uznał odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania za uzasadnioną.